

Konferencja poświęcona pamięci prof

We wrześniu tego roku mija 90. rocznica urodzin Profesora Jacka Staszewskiego. Z tej okazji uczniowie i przyjaciele Profesora zorganizowali konferencję: „Między wielką polityką a szlacheckim partykularzem. Czasy saskie - 30 lat później”, która odbywa się w dniach 12-13 października 2023 r. na Wydziale Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.

Tytuł konferencji nawiązuje do dyskusji, która odbyła się trzydzieści lat temu w Toruniu z okazji 60. urodzin Profesora, a jej rezultatem był tom studiów z dziejów nowożytnej Polski i Europy. Obrady odbywają się w Sali Rady Wydziału Nauk Historycznych UMK (ul. Bojarskiego 1, Toruń).

W ramach spotkania odbył się cykl wykładów wybitnych historyków, m in. wykład pt. *Jacek Staszewski i Oświecenie* wygłosił Krzysztof A. Link-Lenczowski z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Profesor Jerzy Dygdała (UMK) mówił o różnych obliczach Augusta III. Profesor Uniwersytetu Wrocławskiego Filip Wolański zestawił refleksje prof. Staszewskiego nad historią kultury z badaniami historyków wrocławskich. Z

kolei prof. Adam Perłakowski zaprezentował wykład *Dwór w Dreźnie po 40 latach. Refleksje nad książką Jacka Staszewskiego o Polakach nad Łabą w XVIII stuleciu*.

Ponadto odbyła się dyskusja panelowa Jacek Staszewski i czasy saskie z udziałem polskich i zagranicznych naukowców. W konferencji wziął udział prezydent Torunia Michał Zaleski, który jako gospodarz miasta podziękował organizatorom spotkania za zaproszenie oraz życzył owocnych obrad.

Prof. Jacek Staszewski (1933-2013) urodził się w Płocku. Po ukończeniu liceum we Włocławku, w latach 1951-1955 studiował historię na UMK w Toruniu. Po studiach został pracownikiem uczelni. Początkowo jego zainteresowania badawcze koncentrowały się na ruchu robotniczym w początku XX wieku – rewolucji w Niemczech 1918-1919. Po kilku latach zajął się dziejami unii polsko-saskiej. W 1963 obronił doktorat na podstawie rozprawy Stosunki Augusta II z kurią rzymską. Misja rzymska w latach 1704-1706. W 1971 uzyskał habilitację. Wielokrotnie wyjeżdżał na stypendia i staże zagraniczne, prowadząc kwerendy źródłowe, zwłaszcza w archiwum drezdeńskim. W 1988 otrzymał tytuł profesora nauk humanistycznych.

Od 1972 był członkiem redakcji „Kwartalnika Historycznego”, a od 1987 członkiem Komitetu Nauk Historycznych PAN. Przez dwie kadencje w latach 1991-1997 był prezesem Polskiego Towarzystwa Historycznego. Był także członkiem Włocławskiego Towarzystwa Naukowego oraz Societas Jablonoviana w Lipsku. Na UMK był prodziekanem Wydziału Humanistycznego (1972-1975) oraz dyrektorem Instytutu Historii i Archiwistyki (1978-1980).

Jego badania spowodowały przełom w postrzeganiu dynastii Wettynów w Polsce, zauważając wiele pozytywnych cech panowania zwłaszcza Augusta II, ale i Augusta III. Wykazał on, iż to właśnie w czasach saskich zaczęło się odrodzenie elit intelektualnych kraju, ożywienie kulturalne oraz dojrzewanie planów reform.

Fot. Agnieszka Bielecka

- [Go back](#)
- [Share on: X](#)
- [Share on: FB](#)
- [Print](#)
- [PDF](#)